

μὲν γὰρ τοῖς περὶ τῆς Ἀφροδίτης διδάσκει τοὺς προσέχοντας,
ὅτι μουσικὴ φάυλη καὶ ἄσματα πονηρὰ καὶ λόγοι μοχθηρὰς
ὑποθέσεις λαμβάνοντες ἀκόλαστα ποιοῦσιν ἥθη καὶ βίους
ἀνάνδρους | καὶ ἀνθρώπους τρυφὴν καὶ μαλακίαν καὶ γυναι- 20
κοκρασίαν ἀγαπῶντας (Θ 249)

5

εἵματά τ' ἐξημοιβὰ λοετρά τε θερμὰ καὶ εὐνάς.

διὸ καὶ τὸν Ὀδυσσεά τῷ κιθαρῳδῷ προστάττοντα πεποίηκεν
(Θ 492)

ἄλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον',
καλῶς ὑφηγούμενος τὸ παρὰ τῶν φρονίμων καὶ νοῦν ἔχόντων 10
χρῆναι λαμβάνειν τοὺς μουσικοὺς καὶ ποιητικοὺς τὰς ὑποθέ-
σεις. ἐν δὲ τοῖς περὶ τῆς Ἥρας ἄριστα τὴν ἀπὸ φαρμάκων
καὶ γοητείας καὶ μετὰ δόλου πρὸς τοὺς ἄνδρας ὁμιλίαν καὶ
χάριν ἔδειξεν οὐ μόνον ἐφήμερον καὶ ἀψίκορον καὶ ἀβέβαιον
οὔσαν, ἀλλὰ καὶ μεταβάλλουσαν εἰς ἔχθραν καὶ ὀργήν, ὅταν B
τὰ τῆς ἡδονῆς ἀπομαρανθῆ. τοιαῦτα γὰρ ὁ Ζεὺς ἀπειλεῖ καὶ 16
λέγει πρὸς αὐτήν (O 32)

ἄφρα ἴδης ἦν τοι χραίσμη φιλότης τε καὶ εὐνή,

ἦν ἐμίγης ἐλθοῦσα θεῶν ἄπο καὶ μ' ἀπάτησας.'

ἢ γὰρ τῶν φάυλων διάθεσις ἔργων καὶ μίμησις ἂν προσαποδῶ 20
τὴν συμβαίνουσαν αἰσχύνην καὶ βλάβην τοῖς ἐργασαμένοις,
ὠφέλησεν οὐκ ἔβλαψε τὸν ἀκροώμενον. οἱ γοῦν φιλόσοφοι
παραδείγμασι χρῶνται, νουθετοῦντες καὶ παιδεύοντες ἐξ ὑπο-
κειμένων, οἱ δὲ ποιηταὶ ταῦτα ποιοῦσι πλάττοντες αὐτοὶ C
πράγματα καὶ μυθολογοῦντες. ὁ μὲν οὖν Μελάνθιος εἴτε 25
παίζων εἴτε σπουδάζων ἔλεγε διασώζεσθαι τὴν Ἀθηναίων
πόλιν ὑπὸ τῆς τῶν ῥητόρων διχοστασίας καὶ ταραχῆς· οὐ γὰρ
ἀποκλίνειν ἅπαντας εἰς τὸν αὐτὸν τοῖχον, ἀλλὰ γίνεσθαι τινὰ
τοῦ βλάπτοντος ἀνθολκὴν ἐν τῇ διαφορᾷ τῶν πολιτευομένων.
αἱ δὲ τῶν ποιητῶν ὑπεναντιώσεις πρὸς αὐτοὺς ἀνταναφέρουσαι 30
τὴν πίστιν οὐκ ἔωσιν ἰσχυρὰν ῥοπήν γενέσθαι πρὸς τὸ βλάπτον.